КАТАЛОГ
СЪС СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ

20 години

Жанта '98
издателска и
продуцентска къща

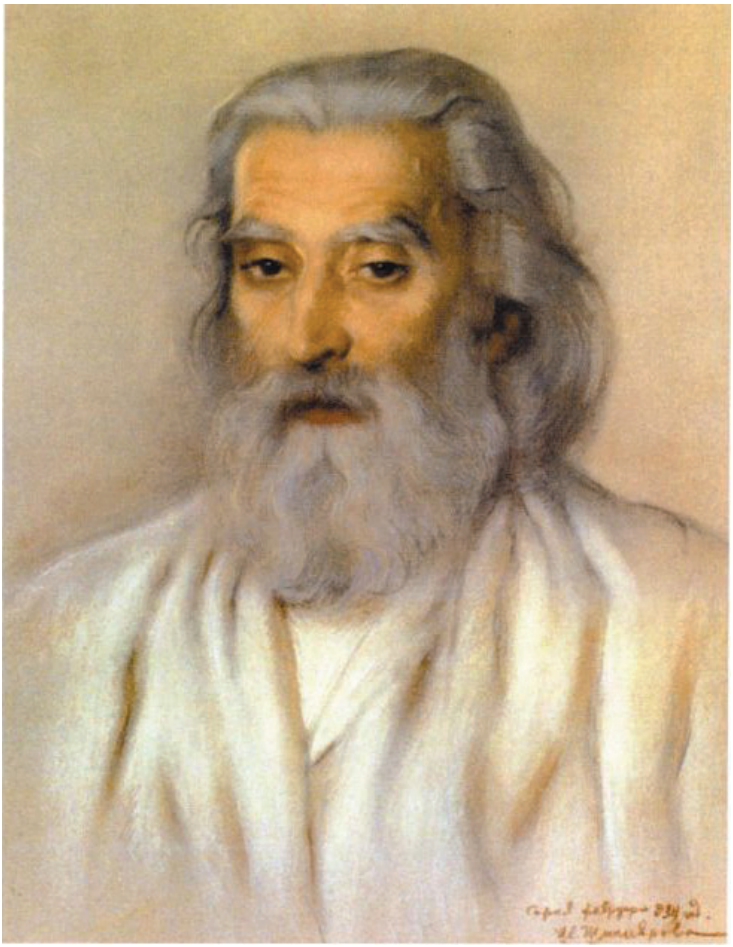

„Добрият живот се заключава в служене на Бога.“

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

Учителят Беинса Дуно – пратеник на Бога, който ни дари с Божието Слово на подходящия за целта български език. В продължение на 30 години – от 16 март 1914 г., та чак до 20 декември 1944 г., това Слово се лееше щедро и достигна до нас стенографирано и дешифрирано. Чрез Словото Той ни каза: „Вие искате да знаете кой съм аз. Аз съм онзи, който ви носи Божественото Слово. Аз кой съм никога няма да узнаете. Аз съм син на Бога, който изпълнява волята на Бога."

Издателство „Жануа`98" изпълнява волята на Бога – волята на Учителя, и представя Словото му от циклите лекции и беседи в тяхната цялост и автентичност.

Преди 20 години създадохме Издателство „Жануа`98" със задачата да бъдат публикувани всички налични неиздавани беседи на Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов).

Архивът се съхраняваше от д-р Вергилий Кръстев, който в годините го беше опазил, събрал, окомплектовал.

Под неговото куриране започнахме с екипи от градовете, а Издателството беше обедителното и разпространително звено в това голямо братско-сестринско дело.

Нашият екип изказва дълбоката си благодарност към всеотдайността и предаността на д-р Вергилий Кръстев, към наследството от Учителя. Тодор Ковачев също активно присъстваше и все още присъства в процеса на издаването, той състави един точен, подробен Справочник на беседите и лекциите през 2004 година. Благодарим му за всички ценни и навременни съвети през всичките тези години. Той носи в себе си Духа на Изгрева, историите на братята и сестрите от епохата на Школата на Учителя.

Благодарности на всички екипи, които работиха за издаването на Словото в различните етапи през тези 20 години.

Благодарности на всички братя и сестри, които подкрепиха безкористно издаването на тези 120 томчета с оригинално, нередактирано Слово. Техните имена със сигурност са записани вече в Небесната книга.

И не на последно място - благодарим на всички читатели, които купуват Словото, изучават го, стремят се да го приложат в живота си и разпространяват идеите на Учителя, науката за Живота.

И сега, когато четете томчетата с беседите, на последната страница ще видите имената на всички над 30-40 човека от цяла България, които в повечето случаи работиха благотворително за Словото на Учителя. Една не малка част от неиздаваните беседи открихме в Държавния архив, теи също бяха отпечатани за първи път.

От екипа на Издателство „Жануа`98"

И така, науката е вече изнесена и предадена чрез Словото на български език. Как е станало това? Ще започнем оттам, че начало на тази наука Учителят поставя с издаването през 1896 г. на книжката „Науката и възпитанието". След две години, през 1898 г., Той отправя едно послание към българския народ и неговите държавни и духовни ръководители, озаглавено „Призив към народа ми български - синове на семейство славянско".

Следва около 11-12-годишен период на научни изследвания, през които Той обикаля почти цялата страна. Една част от срещите с представители на българския народ Той после предава чрез лекциите и беседите, които започва да изнася след тази солидна подготовка пред избрани от Него ученици. В самото начало те са били трима: д-р Миркович, Пеню Киров и Тодор Стоименов. Във времето броят им се увеличава. Настъпва моментът на публичното изнасяне на лекциите. Това става на различни места из селищата на България, докато идва времето на организираните лекции в София.

Всички томове от лекции и беседи представляват учебници за учениците, изучаващи тази наука за живота, от която можем да узнаем как да живеем, за да бъдем добри служители на Бога, да бъдем здрави и как да постигнем това. Да бъдем любящи и как да постигнем това. Да бъдем справедливи и как да постигнем това. Да бъдем служители на Истината и как да постигнем това, за да бъдем свободни.

Тази наука не е в противовес с науката, която е застъпена чрез Министерството на образованието и науката в нашата държава. Напротив, тя е в хармония с нея. В тази наука има и математика, и химия, и физика, и музика, и медицина, и астрономия, и геология, и история, и всички останали науки, но предадени, осветени и изяснени по един природосъобразен начин, какъв-

то липсва в университетския метод. Това може да установи всеки, който я изучи. Как да стане това ли? Както това става и с всички останали науки. Трябва да си набавим видовете лекции и беседи и да ги четем, както правят всички учащи се.

Според предназначението си и според учениците слушатели, изучаващи това Слово, а сега според учениците читатели (защото вече това Слово е предадено, слушано е от учениците и е записано от стенографите, няма вече Учителя, който да го предава, има само ученици-читатели), изучаващи тази наука, тези лекции и беседи са събрани в следните групи:

- НЕДЕЛНИ БЕСЕДИ
- ЛЕКЦИИ – ОБЩ КЛАС
- ЛЕКЦИИ – СПЕЦИАЛЕН КЛАС
- УТРИННИ СЛОВА
- СЪБОРНИ БЕСЕДИ
- МЛАДЕЖКИ СЪБОРИ
- БЕСЕДИ ПРИ СЕДЕМТЕ РИЛСКИ ЕЗЕРА
- БЕСЕДИ НА СЕСТРИТЕ
- БЕСЕДИ НА РЪКОВОДИТЕЛИТЕ
- БЕСЕДИ КЛАСА НА ДОБРОДЕТЕЛИТЕ
- ИЗВЪНРЕДНИ БЕСЕДИ
- РАЗГОВОРИ С УЧЕНИЦИ, ЗАПИСАНИ ОТ БОЯН БОЕВ

Както вече споменахме, кръгът от ученици и слушатели на тази наука се увеличава постепенно. И когато домът, в който живее Учителят, на ул. „Опълченска“ № 66, вече е доста тесен, за да събере посетителите, те започват да се събират в двора на този дом. Учителят говори, седнал до отворения прозорец на стаята си, а учениците и слушателите са вън на двора, независимо от годишното време и метеорологичната обстановка. Наложително е да отбележим, че в тази аудитория от присъстващи не е имало нито един случай някой да се е разболял, простудил, слънчасал, да е имал каквото и да е неразположение по време на пребиваването си там. Така се поставя

началото на Неделните беседи – 16 март 1914 г., държани всяка неделя в 10 часа сутринта. Учениците и слушателите на това Слово са от различна възраст. Има много младежи и студенти, има хора и в напреднала възраст. Има учени, има образовани, има необразовани, има учители, има музиканти, има художници, има певци и певици, има военни, има всякакви, но всички - дошли да научат това, което липсва в другите школи.

В един момент, вероятно не е бил произволен от гледна точка на тази наука, учениците от новото поколение пожелават да чуят в някакъв друг ден и час по-различни неща и Учителят се съгласява. Така се слага началото, през 24-ти ден от месец февруари 1922 г., петък, 19 часа, на Специалния окултен клас, както Учителят го нарича, добил известност по-късно като Младежки окултен клас. В потвърждение на това е писмото, което Учителят изпраща на учениците от този клас и го адресира: „До учениците на В. Б. Б. До Специалния клас. 31.01.1929 г." (Публикувано е в томчето „Факти, закони, принципи", София, 2002 г.) Учениците на тази наука в този клас в повечето случаи са били все младежи и девойки на студентска възраст и наистина студенти. Но не възрастта е била определяща. Определящото условие тук е било едно – единствено: ученици на този клас е можело да бъдат само неомъжени и неженени люде. Ако някой от тези ученици се задоми, независимо че е млад човек, е трябвало да напусне този специален клас. Защо? Защото задачите, които са били поставяни за разрешаване и изучаване, са били трудни за семейно обремененте, които са имали задължение към създаденото семейство и не биха могли или трудно биха се справили с тези задачи. Никой не е нарушил правилото. Но знаем, че всяко правило си има изключение. Един ученик и една ученичка се задомили и образували семейство. Но не напуснали специалния клас. Изказали своето обяснение, че не живеят като семейство, макар че се венчали с двама владици. Класът реагирал. Учителят не казал нищо. Това се изтълкувало, че Той е съгласен. Но учениците на тази школа, на този клас не взели под внимание, че Божественото само веднъж казва правилото.

След това по закона на Свободата те оставя да постъпиш както искаш, но ще носиш последиците от постъпката си. Ето затова Учителят не си казал мнението по непослушанието на тези двама ученици. Той само веднъж казва как трябва да бъде, повече не повтаря. Това е методът на Природата.

Заедно и почти едновременно с този специален клас в тази окултна школа, пак през 1922 г. и пак на 24 февруари, и пак петък, но в 20 часа, се отваря Общият окултен клас. В него участници са били ученици и ученички от всички възрасти и вид семейно положение. Тази Школа на Учителя се отличава от досега съществуващите по много неща, включително и по това, че нейни ученици можело да бъдат и мъже, и жени.

Ето, Школата вече съществува и работи тук на Земята, в България, с трите основни групи: Специален клас, Общ клас и Неделни беседи за всички.

Във времето се наложило да се въведе още един вид порядък при изнасянето на тази наука. Учителят определил (вероятно неслучайно) лекциите на Специалния клас да бъдат слушани от ученици в петъчния ден от седмицата и с начален час 5 часа сутринта. Лекциите на учениците от Общия клас да бъдат изучавани пак в 5 часа сутринта, но в деня сряда на седмицата. Така наречените Неделни беседи си останали да бъдат изнасяни пред ученици и слушатели в неделния ден на седмицата от 10 часа преди обед.

В тези лекции и особено в Неделните беседи слушателите и учениците често са задавали на Учителя или мислено на себе си въпроси, които са ги вълнували, слушайки Словото Му. Учителят е долавял тези техни мисли във вид на въпроси и макар те да не са били в унисон с темата на лекцията, много често в хода на беседата Той е отговарял на тези мислени питания. Но трябва да подчертаем, че това е ставало безлично. Само задалият въпроса е осмислял отговора, макар и да не е осъзнавал, че това е направено заради него. След това Учителят е продължавал развитието на темата, върху която е говорил. Така се създавала илюзията, че Словото му е разпо-

късано, непоследователно, разхвърляно, неподредено, ненаучно. Опонентите на тази Школа са използвали ситуацията, за да отправят критиките си към Него. За непросветения читател критикарите са се оказвали прави. За просветения това не е така. Ето един пример: Веднъж на такава една беседа решил да отиде един любител на това Слово, който бил военнослужещ. Когато тръгвал за салона на Изгрева, разсъждавал мислено дали да си вземе пистолета. И го взел. Когато пристигнал в салона, беседата вече била започнала, Учителят говорел. Влизайки вътре, той чул Учителя да казва на глас, прекъсвайки логичния ход на лекцията: „Когато отиваш при Бога, не е необходимо да носиш пистолета със себе си." Казал и продължил развитието на темата. Читателят, изучавайки Словото, ще се натъква на такива вметнати мисли-отговори. Те са отговори на отделната личност, но са отговори и на всички, които още не са си задали този въпрос и може би ще си го зададат по-късно през времето, когато събитията около него ще наложат това. Тогава такъв читател ще има вече готов отговор.

За тези, които смятат, че нивото на Словото не е в научна форма, каквато те си представят, ето какво казва Учителя на стр. 195-196 от томчето лекции на Общия окултен клас „Великата възможност" – 1941-1942 г., издадено в София през 1999 г.: „Аз във всичките беседи съм турил толкова знания, но в проста форма, за да бъде достъпно. Може да ви говоря с формули, научно, дето след хиляди години да ме разберете. Направил съм знанието достъпно за сега. Гледам, вие казвате „обикновена мисъл". Доста съм давал примери. Всеки пример е на място. Вие цитирате тия примери. Тия примери трябва да се прилагат. Знанието трябва да се приложи. Да очистим мислите си, да очистим сърцето си, да очистим тялото си. Това е задача."

Цитатът не се нуждае от коментар. Той е ясен. Ще кажа само, че на някои места, когато има възможност, в Словото си Учителят говори с така наречената от „мъдрите" съдници „обикновена мисъл". И след това ги иронизира, като разкрива същата мисъл, придавайки ѝ научен вид.

Развитието на науката вървяло в своето русло. Явявали са се препятствия, но те са били преодолявани. И ето че идва времето на лекциите, поместени в групата „Утринни слова". Те са говорени на учениците всяка неделна утрин, когато часовникът отбелязвал петия час на настъпващия ден. Първото Утринно солово е изнесено на 21 септември 1930 г.

Лекциите, условно бих казал, със специална насоченост са в групата „Съборни беседи". Разбира се, думата „специална" не е точна за характеристика, но показва една по-друга насоченост. Тези беседи са изнасяни пред учениците в началото с покани за всеки ученик.

Не са били допускани посетители без покани. Сбирките са били правени всяка година в края на втората третина (19 число) на месец август. Настолна книга за ученика трябва да бъде томчето, озаглавено „Пътят на ученика". Тези лекции са говорени през 1927 г. на Изгрева, когато там преди събора е бил построен за нуждите на Школата салон, където е и говорено по-голяма част от Словото на Учителя. Днес на това място ще видите построена мощната сграда на Руското посолство в България. Този факт може би ни подсказва, че след като българите усвоят тази наука, ще трябва да я предадат най-напред на руския народ, с който сме свързани духовно, за което Учителят споменава в Призванието си към българите от 1898 г.

Сега, разбира се, там салонът го няма. Но има го рисуван, има го фотографиран на много снимки, които са запечатали моменти от живота на учениците от школата през годините на съществуването ѝ тук, на Изгрева в София. Достъпен снимков материал от онези години можете да намерите в поредицата „Изгревът" със съставител Вергилий Кръстев. Снимки от онези времена са правени от различни фотографи – любители и професионалисти. От професионалистите ще спомена Васко Искренов и Жоро Кьосев, а от любителите - Иван Жеков и Пеню Ганев, като искам да отбележа, че когато Учителят е искал да си направи някаква фотография с приятели на Словото, винаги е предпочитал това да прави Пеню Ганев, като е пращал да го извикат.

Необходимо е и не трябва да пропускаме да споменем за организираните младежки събори, където е бил канен Учителят и е изнасял слова за тях. Те са събрани в групата „Младежки събори".

Важно е да отбележим, че Учителят, заедно с учениците, е прекарвал една част от лятото на второто езеро от Седемте рилски езера, наречено от него „Елбур", което означава Бог е силният. Там всеки ден от пребиваването е изнасяна лекция, която е започвала точно след изгрева на Слънцето. Тези беседи можем да четем в поредицата, известна с името „Беседи и лекции при Седемтях рилски езера".

Учителят използвал възникването на различни ситуации и изнасял слова, подходящи за конкретните моменти. Така биват изнесени лекции като „Беседи на сестрите", „Беседи на ръководителите", „Беседи класа на добродетелите", „Извънредни беседи". В количествено отношение те са малко и не стоят в основата на школната наука, но са необходими и важни малки щрихи в голямата картина на Словото.

Ще бъде грешка, ако пропуснем да отбележим разговорите на Учителя с учениците Му и гостите, сред които студенти, учители, учени, музиканти, художници, здрави, болни, любопитни и т.н. На тези частни разговори (така ще ги наречем) много често е присъствал един от учениците на школата – Боян Боев. Той успял да стенографира голяма част от тях. В края на живота си ги дешифрира и обработи, но не успя да ги отпечата. Тогава и не беше възможно. Това направи издателство „Бяло братство". Ще ги намерите в луксозното тритомно издание под заглавието „Акордиране на човешката душа". Коментарите и изводите в това издание са от Боян Боев. Възможно е да има още неиздадени мисли от разговорите на Учителя с Неговите посетители, записани от Боев. Това според мен не е толкова важно и належащо. Важно е да излезе отпечатано цялото Слово на тази наука на Учителя, подредена по групи: „Неделни беседи", „ Общ клас", „Специален клас", „Утринни слова", „Съборни и планински беседи". В тези раздели от тази наука е съсредоточено Словото. Другите групи са малко украшение към Него, към Словото.

Какво е характерно за това Слово на Учителя? Една от характерните страни е, че То, Словото, е изнасяно пред слушателите на prima vista, без предварително записана лекция, която после да бъде четена от Учителя пред аудиторията, както това правят повечето университетски преподаватели. Стенографите са стенографирали, а после дешифрирали. По тези дешифрирани вече лекции са отпечатани томовете, съдържащи тази наука.

В началото стенограф при говоренето на Словото е бил стенографът на Народното събрание г-н Гълъбов. Неговата работа е изпълнена добросъвестно. Той е стенографирал и след това дешифрирал лекциите, които впоследствие са отпечатвани така, както са говорени, без редакторска намеса.

Събитията около живота на г-н Гълъбов се стекли така, че той трябвало да замине за чужбина. Но, преди да замине, си намерил заместник. Това била Паша Теодорова – учителка по химия в софийска гимназия. Впоследствие към нея се присъединили Савка Керемедчиева и Елена Андреева. За Андреева трябва да отбележим, че известно време е била стенограф в Народното събрание. Трите стенографки стенографирали лекциите и след това ги дешифрирали. Всяка стенографирала и дешифрирала за себе си. След това сравнявали трите текста и ако имало нещо пропуснато в единия, се допълвало от другите два. Така текстът се е смятал за възможно най-пълен и най-верен.

В онова време бил създаден литературен съвет, който да отговаря и следи за правилното отпечатване на Словото. В него са влизали компетентни по българския език и граматика приятели, между които и любимият ученик на Учителя Стоян Русев, известен с псевдонима си Дядо Благо. С този си псевдоним той основал и сътрудничел с произведенията си в детското списание „Славейче".

Докато съществувал този отговорен за отпечатването на Словото колектив, издаването му е ставало пак без редакторска намеса. Казваме, докато съществувал, защото след някакъв период от време този колектив преустановява своята

дейност. Кои са причините за това, засега не ни е известно. Но това е факт. Тогава с подготовката на текстовете за отпечатване се заема стенографката сестра Паша Теодорова. Тя е най-възрастната сред другите стенографки, с най-голям опит и с най-дълъг стаж на изучаване и записване на Словото. Тя започва да редактира и даже на някои места да преразказва. След това отива при Учителя, за одобрение на текста. Следва отпечатването му. Как е вървяла тази работа, не знаем, но се наложило Учителят да направи строга забележка на стенографския колектив в присъствието на брат Влад Пашов. Учителят ги изненадал по време на сутрешната закуска, на която бил поканен и брат Влад Пашов. Тази именно закуска е била придружена със забележката на Учителя, че не трябва да му се коригира Словото, тъй като Той много добре познава граматиката и литературните закони в българския език. Забележката била изказана с много голяма строгост в тона, каквато Учителят много рядко е употребявал. Забележките му обикновено, като ги е правил, са били изказвани много деликатно и с бащински тон.

За този случай аз зная лично от присъствалия там Влад Пашов. По-късно, когато прочетох петия том от поредицата „Изгревът", там – на стр. 655, Мария Тодорова отбелязва същия случай и почти със същите думи, които аз бях чул от брат Пашов.

Тази строга забележка, която Учителят е направил на трите стенографки, не е единствената. В лекциите Му има на много места такива забележки. По този начин отговаря на всички всезнайковци, смятащи се за авторитети в тази област. Ето такава една, която можем да прочетем на стр. 43 от неделните беседи в томчето „Постижимото": „Сега например някой път, когато аз говоря, аз имам известни разсъждения. – „Как – казва – там в беседа туй не е логически свързано." – Аз го зная отнапред, че не е свързано там. Казвам: Туй, което не е свързано, ти трябва да го свържеш. Тази работа не е заради мене. И аз много ще ви благодаря, ако го свържете. Аз ще си го запиша. Ама някой казва: „Ти не изнесе последните научни доказателства! Много ви благодаря, кажете ми ги, аз ще ги запиша, аз се обогатявам. Слу-

шам този, онзи, казвам: прави са тия хора. Прави са в едно отношение: това са деца, които искат млечна храна. Казвам: Минаха годините, когато майката кърмеше децата, сега твърда храна, зъби ни трябват. Нищо повече."

От приведения пример се вижда, че Учителят даже иронизира тези учени глави и ги сравнява с малките деца, които искат млечна храна. Няма повече да коментирам цитата. Той е ясен и красноречив.

Имало е и такива, има ги и сега, които си позволяват да променят словореда, като разместват думите според техните приумици или заменят със синоними някои думи. Ето защо Учителят казва на стр. 245 от серията „Сила и живот" в томчето беседи „Ето човека" следното: „Сега хора, които не разбират дълбокия смисъл на първообразния език, могат да направят един или друг превод, да разместят думите. Но има известни закони, които регулират човешката мисъл и които не допущат едно своеобразно разместване. Докато човек не се научи да мисли правилно, той ще прави грешки и ще ги изкупува с ред страдания. Писаните неща във великата книга на живота са за разумните хора. Те не са за по-нисшите същества, които не разбират тия закони". И още за тези, които си позволяват да мислят, че Учителят употребява мислите произволно, а не според законите на тяхната граматика, съществуваща единствено в техните учени мозъци. В трета серия на „Сила и живот", озаглавена „Солта", на стр. 177 можем да прочетем: „имайте предвид, че в това, върху което ще ви говоря, всяка дума има собствен смисъл. Когато употребявам известна дума, аз търся нейните вибрации, защото думите се определят тъй, както се определят слънчевите лъчи. Не може да произведете известен цвят, ако не произведете вибрациите, които му съответстват. Следователно, като се говори за добродетели например, трябва да произведете вибрации, съответни на добродетела, и тогава ще разберете съответния смисъл на тази дума. Само така ще имате една обективна реална истина".

Ето затова е важно да не преразказваме Словото на Учителя, да не заменяме едни думи с други, да не променяме част от текста, по каквито и да са причини, когато го предлагаме на читателя в печатан върху хартия вид. А ако го правим, да отбележим, че е наш преразказ, и да си сложим името, за да не заблуждаваме изучаващите тази наука. Това го изисква коректността. Мога да приведа още примери, но изучаващият тази наука и сам ще ги намери, ако учи добросъвестно.

Сега тук възниква въпросът: нали сестра Паша след всяка своя обработка отива при Учителя за одобрение. Така е. Тя прави това и след строгата забележка по време на закуската. Редактира Словото и го поднася за одобрение на Учителя. Той вече нищо не казва. Той е казал един път, точно на тях, точно на нея, там в бараката (която си я наричаха „парахода"), когато закусваха, и брат Влад е станал свидетел. Божественото говори само веднъж. Тук е тънкостта на ситуацията. Много от изучаващите това Слово се подвеждат, че Паша Тодорова е била при Учителя, и Неговото мълчание приемат за одобрение. Но не е така. Господ само веднъж каза на Адам и Ева какво да ядат. Той не им го напомня непрекъснато. И когато те сбъркаха, трябваше да понесат последиците. И всички ние сега ги носим. Ние носим и последиците от преразказите на сестра Паша. Тя ни лиши от автентичността на една част от Словото. Но не е само тя виновна за това. Няма защо да я съдим. Не е наша задача това. Виновни сме всички ние, защото и ние сме допуснали по някакъв начин това да се случи.Учителят отбелязва тук-там из беседите си, че като обвиняваме Адам и Ева за грешките им, трябва да знаем и това: Той казва: „И вие бяхте там, и вие гласувахте за тая им постъпка". Щом понасяме последиците, значи сме участвали в причините. Може да не знаем причините, но те съществуват. „Нищо повече", както казва Учителят в Словото си, което звучи безапелационно!

Но било каквото било. Към миналото ние не можем нищо да добавим, нито да извадим. Ще носим последиците. Важното е сега да не повтаряме тия погрешки от миналото. За съжа-

ление и сега има любители на редакциите. За тях са тези цитати, които приведох по-горе. Дано да ги проумеят. Тук трябва да отбележим за бъдещия читател, че томовете, които отпечатахме през последните години, на неиздаваното досега Слово на Учителя, под наблюдението на Вергилий Кръстев, са автентични, макар с много печатни грешки.

След тези неприятни забележки някои могат да се отчаят и да си кажат или помислят, че не могат да се доверят на това Слово. Ще сбъркат! За тях, за тези, които ще стигнат до такъв фатален край, ще кажем, че това не се е случило с всички лекции, които е обработила стенографката Паша Теодорова. Това не е фатално за ученолюбивия и разумно мислещ читател. Той, като чете, ще мисли, ще разсъждава, ще проучва, ще употреби всички научни методи и накрая ще намери истината. И за да не бъда голословен, ще си послужа с тази наука, дадена от Учителя. Ето какво казва Той в „Най-голям в царството небесно" на стр. 527. А то е: „Библията е един малък превод от истинската Библия. Мнозина мислят, че това е цялата Библия. Други пък вземат само Евангелието за авторитет. Не мислете, че Евангелието е всичко, което Христос е говорил. Сам Йоан казва, че Христос е говорил по 3-4 часа. И ако всичко, което е говорил, беше напечатано, щеше да се събере в хиляди книги, големи като Библията. Ако имахме това знание, то щеше да бъде за нас полезно. Защо това знание не е дошло до нас, това е друг въпрос, обаче то се пази. Тези книги един ден ще се намерят и вие ще ги четете тогава. Мислите ли, че когато един човек идва в света, той от само себе си идва? Мислите ли, че един пророк от само себе си говори?"

Какво е заключението? Словото на Христос се пази, макар тогава учениците Му само да са слушали, без да записват. После, след известно време, когато Христос не е бил вече между тях, те са си спомняли отделни части от лекциите, и тях четем ние сега в Евангелията. Тогава Словото на Учителя също е записано, но не само от стенографите. То е записано и се пази по същия начин, както това на Христос. И един ден ние ще

можем да го четем в оригинал!

При това ние не можем да не вземем предвид, че има връзка, и то последователна, между Словото, изнесено от Христос, и това на Учителя. Изобщо има връзка между онази епоха, тогавашните събития, тогавашните действащи лица и днешната епоха, днешните събития, днешните люде. Ще се обоснова с посочените от Учителя действащи лица тогава и сега.

Да започнем от Авраам. На стр.137 в томчето „Проявление" четем: „Преди да беше Авраам, Аз бях. Авраам рад би бил да види този ден. И видя го, и възрадва се" – цитира Учителят Евангелието и продължава: „Във времето на Христос, беше Авраам. Той видя Христа и се зарадва. Авраам не остана да чака, но се зарадва. Кой беше този Авраам? Вие ще го намерите в Евангелието". „Сега освобождаваш своя раб" – ни цитира пак Учителят.

И сега да потърсим в Евангелието, за да намерим кой беше този Авраам. Във втора глава от Евангелието на Лука ще намерим изречението, с което ни подсказва Учителят кой е Авраам. От 25-и до 31-и стих можем да прочетем: „И ето имаше някой си человек в Ерусалим, на име Симеон, и този човек беше праведен и благочестив, и чакаше утешението на Израиля. И Дух Светий беше на него. И открито бе нему от Духа Святаго, че нямаше да види смърт, преди да види Христа Господня. И дойде по внушението на Духа в храма. И когато родителите внесоха отрочето Иисуса, да сторят за него по обичаю закона, той го прие на ръцете си и благослови Бога и рече: нине отпущаеши раба си, Владико, според речта Си, с миром, защото видяха очите ми Твоето спасение, което Си приготвил пред лицето на всечките народи". Авраам дочака и видя Христос, като Симеон при храма в Ерусалим.

И по-нататък в доскорошните времена. Ще разкажа нещо, което не мога да докажа с цитати. Лично аз го зная от участващо в събитията лице. Който иска, може да го приеме, а който не иска – си остава негова работа. Дали го знаят и други, не знам. Ето и събитието. След бомбандировките в София на 10 януари 1944г. голяма част от жителите на столицата я напускат

и отиват в провинцията. Така правят и много наши приятели. Една част от изгревяни напускат Изгрева. Учителят заедно с част от учениците отива в село Мърчаево. В скоби тук трябва обезателно да отбележа, че Паша Теодорова отива в пловдивското село Богдановци заедно с Боян Златарев, сестрите си и като че ли Буча Бехар, която беше приятелка със сестра Петра от това село и в чиято къща те пребивават през опасните времена за София. Споменавам това, защото през това време Паша не може да стенографира лекциите на Учителя. Затварям скобите и продължавам. В село Мърчаево Учителят отсяда в къщата на Темелко и семейството му. Лекциите от трите тома „Заветът на Любовта" са говорени тук в това село зад Витоша, в тази Темелкова къща. Разбира се, имало е разговори на различни теми. Веднъж сестра Олга Славчева запитала Учителя пред Темелко: „Учителю, кой е Темелко?" За нейно учудване и това на Темелко, Той отговорил в прав текст: „Този, който си даде горницата за Тайната вечеря". Това го знаем лично от брат Темелко. А сестра Олга Славчева може да го е записала някъде в своите писания. И така голямата разлика във времената не е пречка събитията и личностите да са свързани.

След обстановката, която направих за връзката между Словото, събитията и личностите, да продължим темата си за Словото на Учителя. Макар някъде То, Словото, да не е предадено в неговата пълнота и точност, ние ще го изучаваме така, както го и имаме. То ще ни даде пак необходимите знания. А един ден, когато ще имаме възможността да ползваме оригинала, ще направим необходимите корекции в знанията си. Защо е станало така, ние не знаем причините, но те съществуват. За нас е важно да учим от тези учебници, които сега имаме. Защото, ако не го направим, губим времето си в търсене на оригинала и спрем ли учебния процес, ще загубим и това, което имаме. Вижте четирите Евангелия за Словото на Христос колко много ни дадоха и повече от 500 милиона християни има днес. А какво ще ни дадат около 200-те милиона тома от науката, от Словото на Учителя? Отговорете си сами.

Заключението е: да учим, и то още сега, при тези условия, които имаме. Да не отлагаме. Това ни насърчава и Учителят. Отложим ли, ще изгубим сегашните условия. Какви ще бъдат бъдещите условия, ние не знаем, но ще зависят от сегашната ни работа. А тази наука може да бъде изучена от нас сега. Четирите хиляди лекции – ако се чете всеки ден по една – в продължение на 12-15 години могат да се проучат всичките. Така че възможно е да направим това, което Учителят ни съветва.

Словото си Учителят е тясно свързал с музиката. Забележете, че преди започване на всяка лекция се пеят няколко от музикалните упражнения, дадени от Него. Често пъти това става и по време на самата лекция. Обикновено и преди заключителната молитва в края на беседата се изпълнявали едно или две от музикалните упражнения или песни. Тези музикални упражнения имат за задача да тонират слушателите или учениците, когато изучават това Слово. Може би тук му е мястото да отбележа, че между учениците на тази школа е имало много музиканти. Една част от тях са известни на широката музикална публика. Ще спомена само някои от тях: проф. Влади Симеонов, композиторът Димитър Грива, певицата Цветана Табакова и др. А Асен Арнаудов нотира по законите на музикалната теория тези музикални упражнения още при създаването им от Учителя. Те са издадени текстово, с думите, и музикално, с нотно писмо, още тогава, при създаването им.

Неслучайно са наречени „музикални упражнения". Тази музика е точно такава. Тя не е за концертно изпълнение. Тези музикални упражнения са чудесни теми за големи музикални разработки, каквито са симфониите и различните инструментални концерти. Но, казва Учителят за тях, че ще трябва да дойдат, да се родят тук на Земята музикалните гении, които да направят това. Засега ще ги ползваме такива, каквито Той ни ги предаде, за да се тонираме с тях, като ги пеем мислено или на глас.

Заедно с музикалните упражнения Учителят ни даде и много физически и дихателни упражнения. Има ги описани в Словото Му. И като корона на всичко това е съчетанието между

физическите упражнения, придружени със съответната музика. Това са упражненията от известната Паневриттмия. Те се изпълняват от учениците в тази школа от 22 март – условния ден на пролетта, до 22 септември – последния ден на лятото и първи ден на есента.

В заключение можем да кажем, че действително в тази наука има всичко: и Слово, и музика, и физически упражнения. Нищо не е пропуснато. А ние не трябва да пропуснем да кажем няколко думи за една тема, свързана с правописа.

В тази наука на подходящите за случая места Учителят се е спирал и е обяснявал символите на буквите, тяхното значение, тяхното съчетание, тяхното изписване, тяхното отношение към българите. Има записано и това, че в различните политически времена управляващите страната са променяли правописа. Така случило се е на два пъти да бъдат извадени от употреба букви от българската азбука. Става дума за буквите „е двойно" или „ят", буквата „иж" и голямата носовка (Ѫ). За българите те са от съществено значение и това е обяснено в лекциите. Когато тези букви биват махнати от употреба, това се отразява неблагоприятно върху целия народ. Управниците не знаят това и правят неща според субективни виждания.

Нашите приятели, изучаващи това Слово, които знаят тези закони, не приемат тази постановка. И за да изправят нещата (така мислят те), вземат, че употребяват в отпечатана реч тези отстранени букви. Не знаейки обаче този правопис, те често правят грешки. С това те не само, че не изправят грешките на управниците, но ги и увеличават. А пък и така не може да се изправят грешките на тези невежи ръководители. А какво трябва да се прави тогава? Да се пише така, както повеля законът от неговите създатели. И за да не съм голословен, ето и Неговите думи, казани буквално в „Път на зазоряване" на стр. 83. Там пише така: „Често правя грешки в правописа, не можах да науча правилно да пиша, защото българският правопис не е установен. По-рано употребявах буквата „иж", а сега я изхвърлиха. После, по-рано употребявах

буквата „ят". Днес я изхвърлиха от много думи. При това има думи, които и днес се пишат с „ят", но техните производни се пишат с просто „е". Също така човек трябва да знае къде да употребява препинателните знаци: къде да употребява точка, запетая, двоеточие, удивителна и т.н.

Разправят един анекдот за един ученик – юнкер от военното училище. Той бил слаб по правопис, не знаел къде да постави препинателните знаци. Като писал една класна работа по български език, той не поставил никъде никакъв знак. Като свършил работата си, най-накрая турил всички знакове и отдолу писал: „Кругом марш! Всички по местата си!" След това той казал: „Господин капитан, аз мога само да заповядвам на тия знаци".

Ето затова тия наши управляващи държавата изхвърлиха важни букви от нашата азбука. Те не знаят къде да ги слагат, а могат само да заповядват (колко разумно правят това, разбира се, е отделен въпрос) и затова им изкомандваха на буквите: „Марш! Вън от строя!" И досега тези букви са си вън от строя от азбуката и правописа. Докога? Докато тези, които ги изгониха, не ги върнат обратно по местата им. Кои са те? Те са тези, които управляват в Народното събрание, но рядко влизат вътре. Тези, които правят науката в Университета. Тези, които мислят и разсъждават в БАН. Тези, които стоят зад бюрата в МОН. Това са факторите. И както виждаме, и Учителят се е съобразявал с измислиците на тези фактори, които българският народ е упълномощил да го управляват. Затова и ние трябва да изпълняваме тези закони, макар и неправилни. Когато те сменят правописа, тогава ние ще направим същото. А с писането по стария правопис, като въвеждаме тези отстранени букви, нито на нас си помагаме, нито на народа, нито на България, нито на науката. Затова нека следваме примера на Учителя и да пишем така, както са наредили „мъдрите" ръководители в тази държава. Ние правим грешки и с този опростен правопис (вижте издадените томове със Словото на Учителя и в последните години!). А като пишем на онзи правопис, който не сме учили, там грешките са още повече (вижте излезлите

томове, където са правени такива опити сега!). Нека не бъдем догматици. Нека да се движим по пътя на разумността.

С тези забележки в този справочник само маркирам жалоните, на които би трябвало да се опираме, ако имаме желание, разбира се, когато изучаваме тази наука, когато я поднасяме на читателя в подходящия за нея вид, така, както Учителя ни я дари чрез Словото Си.

Иска ми се да уточня нещо, с което се срещам в разговори с лица, решили да ползват знанията на тази наука. Те работят върху някаква тема, представляваща интелектуален интерес за тях, и правят своите проучвания в съответната литература. Искат да видят какво е казал Учителят по интересуващия ги въпрос и да се съобразят с това. Тогава ми задават въпроса: къде, в кой том могат да намерят това. Те искат в един или два, или три тома да я има разработена тяхната тема. В друг том – друга тема, и т.н. Но в тази наука не е така. Една пчела, за да събере един килограм мед, трябва да обиколи триста хиляди цвята.

Така че всеки, за да открие това, което го интересува, трябва да обиколи своите триста хиляди цвята. Такъв е методът, който ни предлага Природата! Той се опира на това, че само упоритият, само трудолюбивият, само този, който не го мързи, само мъдрият, само ученолюбивият, само любящият може да постигне решението на задачата.

Каква е задачата на учениците, изучаващи тази наука? На първо място, да я изучат и приложат. Паралелно с тази учебна задача трябва да бъде реализирана и една друга. Да бъде предадена тази наука на българския народ. А пък българският народ ще има грижата да предаде Словото на народите, населяващи нашата Земя, която вдействителност е едно училище, в което сме дошли да учим.

Учителят казва (цитирам по памет): „Аз предадох тая наука на вас, на учениците, и не съм отговорен пред Бога. Вие, учениците, трябва да я предадете на българския народ и ще отговаряте за тая си задача пред Бога. А българският народ трябва да я пре-

даде на целия свят и за тая си задача ще отговаря пред Бога".

Задачата е поставена. Трябва да я изпълняваме. Ето защо, български народе, и вие, които го управлявате, не ни пречете, а ни съдействайте да я изпълним правилно тая задача, поставена ни от Бога на нас и на вас. Осъзнайте това!

Отпечатването на Словото е започнало още по времето на престоя на Учителя тук на Земята. Тогава е публикувана приблизително една трета от цялата наука. След 1945г. отпечатването продължи и до 1957г. е издадена приблизително една трета. В последните години на 20 век и сега, в първите години на 21 век, се отпечатва и последната третина на неиздадените досега беседи на тази наука. Има още да се отпечатат няколко тома от това Слово. Но ни липсват дешифрираните стенограми. Къде са? Не знаем, засега. Но ще ги търсим. И когато ги намерим, ще ги отпечатаме.

Формално издадено е, отпечатано е цялото Слово на Учителя, изнесено в продължение на 48 години, като за начало смятаме 1896г., а за край на тази учебна работа – декември 1944г.

Трябва обаче да отбележим, че на 6 декември 1957г. тогавашната политическа власт унищожи почти цялото отпечатано дотогава Слово и го инкриминира. Правилно ли постъпи, или неправилно тази власт, не е наша работа да обсъждаме. Тя ни даде един урок и ние трябва да извлечем поуката от него.

Цикълът е завършен. Липсва унищоженото. И сега ние не можем да предложим на онези българи от този народ, желаещи да изучат науката на Учителя, един цялостен комплект, една цялостна отпечатка на тази наука.

Разсъжденията на някои ще бъдат вероятно такива: тези, които го унищожиха сега липсващото, да го възстановят. Те са прави. И това ще стане. Как ще стане? Както е станало преди 2000 години, когато Христос държеше своя последен изпит. Чуйте какво е казал Учителят по този въпрос: „Вие не знаете в какво положение беше Христос, като държа своя последен изпит, четвъртото посвещение. Осемдесет хиляди удара Му удариха. При всички удари на римските войници Той имаше една

поза, спокойна. Беше в размишление. Някои го представят или Го рисуват, че Той се е сгърбил. Не. Той е бил тих и спокоен. Всички римски войници, които му удариха тия осемдесет хиляди удара, станаха негови ученици и проповедници, станаха мъченици после. Този Христос не беше нито грохнал, нито сгърчен, нито съсипан. Но имаше едно просветнало лице, съзнавайки, че върши волята Божия. Имаше нещо мощно и силно в Него". (Общ окултен клас, 2 т. „Ако говоря", 1934-1935г., с. 126, София, 2003г.)

Аналогията е пълна! Тези, които удряха и плюха Христос, после станаха Негови ученици и разпространители на Неговата наука. Следователно тези, които унищожиха Словото на Учителя, ще станат ученици на тази наука и ще възстановят унищоженото. Но кога ще стане това във времето, е неизвестно за нас. Освен това не е необходимо да стоим и да чакаме това да се случи. Затова тези ученици, които осъзнаваме, че трябва да възстановим унищоженото Слово, да вземем и да го направим. Трудно ще бъде, но не е невъзможно. Ако унищожителите ни помогнат, няма да им откажем помощта.

Защо трябва да възстановим унищоженото и да издадем в пълен комплект лекциите и беседите от Словото на Учителя? Защото тази наука си има своя ред и порядък. Липсващите звена нарушават този порядък и изучаването ѝ. В тази наука се намират знанията, необходими за определяне на поведението ни при идването на новите условия на живот. Няма да може да се живее по стария начин, съществуващ досега. Ще трябва да се нагодим към новите условия, които настъпват вече, за да не загинем, както формулира това Дарвин в своята теория. Затова трябва да поправим грешката на онези, които я сториха. И ние, и те сме от този същия български народ, който е определен да внесе новото за тези нови условия, които ще имаме през настъпилата вече епоха на ВОДОЛЕЯ.

И вместо венец ще сложа конец на тези разсъждения, написани дотук с ясното съзнание, че трябва да отбележа и още това: за тефтерчетата на Учителя! Имал си е той тефтерчета! Препоръчвал е и на учениците си да се снабдят с такива

и да си отбелязват там работи, които са ги впечатлили, и задачи, които Той им е задавал. Има го това записано в лекциите Му. И сега, вместо всеки да си чете това, което е записал в своето тефтерче, какво става? Любопитните – не любознателните, а любопитните – надничат в чуждите тефтерчета. Надничат и в тефтерчетата на Учителя. Четат ги! Тълкуват ги! Поучават ни!

Какво е записано там, в тези тефтерчета, е важно за Него, за Учителя. А за нас е важно това, което Той е казал на учениците, това, което е записано и отпечатано като Слово. Подчертавам – Словото е за нас!

С какъв код е записвал нещата в тефтерчетата Си, с кой Дух е разговарял, как е разговарял, какво е разговарял, само Той Си знае. И това е важно само за Него.

Изгубено време е за всеки, който обръща внимание на тефтерчетата, а пренебрегва науката. Тя, науката, е важна за учениците, а не тефтерчетата. Учителят цели 48 години употреби, за да предаде тази наука. Грешка е, като се търси в тефтерчетата. Ако те бяха същественото, не биха били необходими тези 48 години за представянето на Словото. Ако тефтерчетата бяха същественото, Той, Учителя, щеше да ни ги даде и тази закодирана и кондензирана наука, отбелязана там, щяхме да усвоим за кратко време. Но не е така. Друг е пътят за усвояване и изучаване на науката. И той не е кратък.

Свободата обаче дава възможност всеки да постъпи така, както желае. Ако нямаше закона на Свободата, всички щяхме да бъдем безгрешни. Тази Свобода ни дава възможност да грешим. А като изправяме грешките, да станем учени люде.

Нека да благодарим на Учителя за Словото, с което ни дари, а не за тефтерчетата, които можем да четем, но не знаем какво пише в тях. А израз на нашата благодарност да бъде изучаването, прилагането и разпространението на това Слово.

БЛАГОДАРИМ ТИ, УЧИТЕЛЮ!

Тодор Ковачев

I. НЕДЕЛНИ БЕСЕДИ

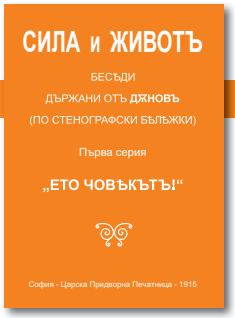

1. Сила и живот
I серия – "Ето човека" 1914 г. 7.00 лв.

2. Сила и живот
II серия- "Духът и плътта" 1915-1917 г. 7.00 лв.

3. Сила и живот
III серия – "Солта"1917-1919 г. 7.00 лв.

4. Сила и живот
IV серия – "Братя и сестри на Христа" 1921-1922 г. 7.00 лв.

5. Сила и живот
V серия – "Защо твоите ученици ядат и пият - 1922 г. 7.00 лв.

6. Сила и живот
VII, 1 том – "Настанало е царството Божие" – 1924-25 г. 8.00 лв.

7. Сила и живот
VII – 2 том – "Последното място" – 1924-1925 г. 8.00 лв.

8. Все що е писано
1917 г. 6.00 лв.

9. Дали може
1918 г. 10.00 лв.

10. Великите условия на живота
1919 г. 6.00 лв.

11. Да възлюбиш Господа
1919 г. 7.00 лв.

12. Ще управлява всички народи
1920-1921 г. 6.00 лв.

13. Новият човек
1921 г. 8.00 лв.

14. Живият Господ
1922 г. 7.00 лв.

15. Петимата братя
1923 г. 7.00 лв.

16. Поучаваше ги
1923 г. 8.00 лв.

17. Двата природни метода
I и II том – 1923-1924 г. 6.00 лв.

18. Който дойде при мене
1924 г. 7.00 лв.

19. Заведоха Исуса
1926 г. 7.00 лв.

20. Саваат – Амон – Ра
1926 г. 7.00 лв.

21. Затова се родих
7.00 лв.

22. Влизане
1927 г. 5.00 лв.

23. Праведният
1927 г. 5.00 лв.

24. Вехтото премина
1927 г. 7.00 лв.

25. Мнозина казаха
1927 г. 7.00 лв.

26. Ни мъж, ни жена
1927-1928 г. 7.00 лв.

27. Синове на възкресението
1928 г. 8.00 лв.

28. За съдба дойдох
1928 г. 6.00 лв.

29. Учителю благи
1929 г. 6.00 лв.

30. Който има невестата
1929 г. 7.00 лв.

31. Голямото благо
1929 г. 7.00 лв.

32. Крадецът и пастирът
1929-1930 г. 8.00 лв.

33. Делата Божии
1930 г. 8.00 лв.

34. Условия за растене
1930 г. 8.00 лв.

35. Изново
1931-1932 г. 8.00 лв.

36. Вземи детето
1932 г. 8.00 лв.

37. Живот, светлина, свобода
1932 г. 8.00 лв.

38. Възкресението
1932-1933 г. 5.00 лв.

39. Радостта
1932-1933 г. 5.00 лв.

40. Постижимото
1933-1934 г. 5.00 лв.

41. Приготовленията на сърцето
1933-1934 г. 5.00 лв.

42. Този е живият хляб
1934-1935 г. 6.00 лв.

43. Вас ви нарекох приятели
1935-1936 г. 12.00 лв.

44. Най-голям в Царството небесно
1936-1937 г. 6.00 лв.

45. По образ и подобие
1937-1938 г. 6.00 лв.

46. Любовта дава живот
1938-1939 г. 6.00 лв.

47. Път на зазоряване
1939-1940 г. 6.00 лв.

48. Като роди дете
1940-1941 г. 5.00 лв.

49. Възпитанието
1940-1941 г. 5.00 лв.

50. Благословен
I и II том- 1941-1942 г. 8.00 лв.

51. Проявление
1942-1943 г. 5.00 лв.

52. Оживяване
1942-1943 г. 5.00 лв.

53. Пътят на героите
1923-1943 г. 6.00 лв.

II. ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС

1. Трите живота
1922 г. 8.00 лв.

2. Абсолютна справедливост
1924-1925 г. 10.00 лв

3. Истинската реалност
1928-1929 г. 6.00 лв

4. Степени на съзнанието
1929-1930 г. 6.00 лв.

5. Доброто оръжие
1930 г. 6.00 лв.

6. Събуди се
1931-1932 г. 12.00 лв.

7. Новата мисъл
1932-1933 г. 12.00 лв.

8. Вечният порядък
1933-1934 г. 10.00 лв.

9. Ако говоря
I и II том – 1934-1935 г. 8.00 лв.

10. Петте врати
1935-1936 г. 8.00 лв.

11. Запалена свещ
1936-1937 г. 6.00 лв.

12. Божественият импулс
1937-1938 г. 6.00 лв.

13. Славата Божия, Царството Божие, Волята Божия
1938-1939 г. 8.00 лв.

14. Силата на мисълта
1938-1939 г. 7.00 лв.

15. Единственото богатство
1939-1940 г. 5.00 лв.

16. Наука за живота
1939-1940 г. 5.00 лв.

17. Всеки ден по една добра мисъл
1940-1941 г. 8.00 лв.

18. Прав път
1940-1941 г. 8.00 лв.

19. Буден ум и будно сърце
1941-1942 г. 5.00 лв.

20. Великата възможност
1941-1942 г. 5.00 лв.

21. Двамата бакали
1927-1930 г. 6.00 лв.

22. Трите свещи
1943-1944 г. 6.00 лв.

III. СПЕЦИАЛЕН ОКУЛТЕН КЛАС

1. Двата пътя
1922 г. 6.00 лв.

2. Време и сила
1925-1926 г. 8.00 лв.

3. Посока и растене
1926-1927 г. 8.00 лв.

4. Божествените условия
1928-1929 г. 6.00 лв.

5. Новите схващания на ученика
1928-1929 г. 8.00 лв.

6. Служене, почит и обич
1929 – 1930 г. 10.00лв.

7. Пътят на доброто
19301931 г. 6.00 лв.

8. Съществуване, живот и отношения
1931-1932 г. 6.00 лв.

9. Великата разумност
1932-1933 г. 10.00 лв.

10. Права обхода и права постъпка
1934-1935 г. 8.00 лв.

11. Господар и слуга
1935-1936 г. 8.00 лв.

12. Основният тон
1935-1936 г. 5.00 лв.

13. Разумните същества
1936-1937 г. 8.00 лв.

14. Възможности в живота
1937-1938 г. 10.00 лв.

15. Скръб и радост
1938-1939 г. 6.00 лв.

16. Смяна на състоянията
1939-1940 г. 8.00 лв.

17. Пътят към щастието
1939-1940 г. 8.00 лв.

18. Най-лесното
1940-1941 г. 8.00 лв.

19. Живот, светлина и сила
1940-1941 г. 8.00 лв

20. Двете Божествени посещения
1941-1942 г. 6.00 лв.

21. Минало, настояще, бъдеще
1942-1943 г. 8.00 лв.

IV. УТРИННИ СЛОВА

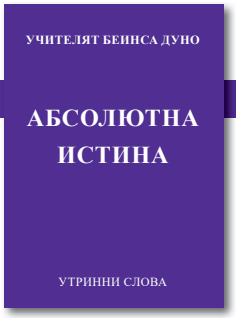

1. Абсолютна истина
1930-1932 г. 7.00 лв.

2. Ново разбиране
1932 г. 6.00 лв.

3. Сеятелят
1932-1933 г. 6.00 лв.

4. Дреха на живота
1933 г. 5.00 лв.

5. Новото разбиране на връзката в живота
1933-1934 г. 6.00 лв.

6. Учение и работа
1934-1935 г. 6.00 лв.

7. Ценната дума
1934-1935 г. 9.00 лв.

8. Трите родословия
1935-1936 г. 6.00 лв.

9. Аз го създадох
I том, 1936-1937 г. 8.00 лв.

10. Аз го създадох
II том, 1936-1937 г. 5.00 лв.

11. Ликвидация на века
1937-1938 г. 6.00 лв.

12. Красотата на душата
1937-1938 г. 6.00 лв.

13. Добрият език
1938-1939 г. 7.00 лв.

14. Изпитът на Любовта
1938-1939 г. 7.00 лв.

15. Първият момент на Любовта
1939-1940 г. 7.00 лв.

16. Обичайте и радвайте се
1940 г. 7.00 лв.

17. Съгласуване на мислите
1940-1941 г. 8.00 лв.

18. Последното добро
1941-1942 г. 6.00 лв.

19. Близо и далеч
1941-1942 г. 6.00 лв.

20. Важни и належащи неща
1942-1943 г. 7.00 лв.

21. Плодовете на Любовта
1942-1943 г. 7.00 лв.

22. Новото начало
1943-1944 г. 6.00 лв.

V. ДРУГИ ЗАГЛАВИЯ

1. Да им дам живот
Съборни беседи, 1936 г. 3.60 лв.

2. Възможности за щастието
Съборни беседи, 1941 г. 8.50 лв.

3. Заветът на Любовта
8.00 лв.

4. Новата Ева
3.00 лв.

5. Сборник лекции
1917-1943 г. 10.00 лв.

6. Правила за живота
1.00 лв.

7. Справочник на беседите и лекциите на Учителя
5.00 лв.

8. Откровение за Адам и Ева
3.00 лв.

9. Учителят говори за себе си
3.00 лв.

ПРИЗИВ КЪМ НАРОДА МИ БЪЛГАРСКИ - СИНОВЕ НА СЕМЕЙСТВОТО СЛАВЯНСКО

Послушайте името на Небето:

Братя и сестри от дом славянски, род на страдание, племе на раздори, душа и сърце на бъдещето, Живот и Спасение на настоящето, носители и застъпници на мира, синове на Царството Божие, слушайте Словото.

Небето ви отрежда една свята длъжност в Царството на Мира, което иде и наближава в силата си да отбележи едно велико събитие в живота на тоя свят: и ако се покажете верни отсега на това благородно и свято звание, което ви чака, то, вярвайте, сам Бог на Силите ще ви увенчае със слава и величие на своя живот и ще отбележи имената ви във Върховните книги на висшите светове, които спомагат в полза на Висшето свято дело на великото избавление. Вас ви чака едно славно бъдеще, което иде не да затрие и унищожи живота, но да го възкреси в неговата съвършена пълнота. В този живот са призовани да вземат участие всичките избрани люде и народи, които образуват цвета на новите поколения на человеческия род. Вашето време наближава, вашият изпит се завършва, часът на вашето призвание удря и минутата на живота настъпва да се пробудите и влезете в тоя благ живот, който встъпва в тая многострадална земя.

Аз ида от горе, по висше разпореждане на Бога – вашия Небесен Отец, Който ме е натоварил с великата мисия да ви предупредя от лошия път и ви благовествувам Истината на живота, която слиза от небесното жилище на вечната виделина да просвети всякой ум, да възобнови всякое сърдце и да въздигне и обнови всички духове – отбрани чада на Истината, предназначени да съставят зародиша на Новото человечество, на което Славянското семейство, коляното Юдино, ще стане огнище.

Вождът на спасението, помазаникът Сионов, Царят Господен, братът на страдующите ще пристигне във всичката своя сила и духовна пълнота и ще промени вида на тоя свят. Вие скоро наближава да заемете едно високо място в реда на изкупените висши светове, които постепенно, неотклонно възлизат един след друг в една нова област на горните върховни светове. В Небесата на Божествените разпореждания, в които и тоя ваш свят вече ще пристъпи напред една стъпка да заеме своето място, отредено му от Върховния Владика помежду другите. Вашето встъпване в тия нови безпределни граници на Новото Царство на вечните светове ще се ознаменi с даване знака на Върховния Господар, Владетел и Цар над всичко. Той ще ви посрещне заедно с всичките ангелски ликове, които ще дойдат да ви приемат радостно и весело, като съграждани на Вечното Царство, на което силата и славата е нескончаема.

Не огорчавайте Бога с вашето поведение, не се съмнявайте в Истината Му, която ви носи от Небесното жилище в знак на Неговата към вас верност и Любов. Просветете се, елате на себе си, съзнайте Истината на живота. Този, който ви е родил, бодърствува над вас. Името Му знаете. Не се двоумете, не се колебайте, но отхвърлете вашето малодушие и вашето маловерие настрана и елате към вечната виделина на живота, да разберете вечния път на Бога, Който ви е въздигнал от пепелището на ничтожеството към славата и величието на безсмъртието. Не се заблуждавайте, но дайте място на Този, Който ви оживява. Пред Него: домочадията, поколенията, народите не чезнат, но се възобновяват и възраждат от този същ Вечен Дух, Който привежда в порядък всичко в тоя обширен Божествен свят. Възобновлението е велика благодат, която ви спомага да се удостоите, да влезете в пътя на виделината, в която обитава мир и Любов във всяка нейна стъпка. Та е мощният вечен двигател в живота, който повдига всичките паднали духом. Тя е пътят на спасението, по който влиза злощастният человечески род, призован от

Небето на още един велик подвиг, с когото ще се завърши все, що е отредено.

Пътят, в който ида да ви поведа да възлезете в Царството Божие, да Му служите, е път вечен; път, пълен с всяка благост на живота; по него са възлезли всичките чинове и ликове небесни преди зачатъка на самата тая в ечност, която е без начало и без край. И помежду вас и пътя Небесни ликове съществува велика междина, която е неизмерима от никоя мощна сила и при все това има една невидима връзка, която всичко свързва в едно неразривно братство. Тази връзка е Любовта на Вечния невидим Бог – Извора на живота.

Тая непреодолима Любов на Този, Който ви люби и се грижи за вас, ме извика от горе да дойда да ви помогна в тия усилни времена, които настават за последен път в тоя свят.

Пред вази стои една голяма опасност, която се готви да разруши все, що е свето посадено от ръката на вашия Небесен Баща. Затова съм в тоя свят дошел, да ви ръководя лично през тази най-опасна минута през живота. Покажете се мъже твърди и непоколебими, верни на призванието си, препасани през пояса, готови за бран. Направете всеки потребните самопожертвувания да възтържествува Истината, сега е случай благоприятен да се покажете род избран, семе Царско, народ, на който Господ на силите е вожд.

Аз ида да подкрепя славянския род, комуто е дадено да възтържествува над всички негови врагове и неприятели, препятствуващи му в пътя на неговото благородно знание, което той се стреми да постигне, и на неговото назначение, което му е отредено от Върховния Промисъл на Провидението. Времето и близо и при вратата на тоя свят Истината ще възтържествува и ще се възцари в пълната си хубост и красота, която ще озари лицето на тоя свят със сияние небесно. Ето деня на Истината, който ви е родил за Негова слава. Слушайте гласа Му, Той иде от горе, подигнете очите си и вижте това, което ви очаква; отворете ушите си и чуйте сладките песни, приятните химни, величествените антими,

песни от ангелските ликове, които се приготвляват за този славен ден.

Чуйте, верността е първата стъпка при влизане в новия живот, тя е първото условие при тесните врата на приемание, тя е първият плод на Любов, който има да поднесете пред Огнището на Отеческий олтар. Не остава време да се впускате в празни разправии за миналото, което няма да ви ползува, ако не вземете пример от неговите погрешки, да изправите настоящите. Вашето възраждание има голяма нужда от чисти добродетели, които липсват. Сега то е повърхностно и некоренно, временно и несъществено, което не може да принесе очакваните добри плодове. Този народ има вопиюща нужда да се ръководи и управлява от свети и Богуугодни начала, нужни за неговото успевание. Тия начала ги е определил отдавна още Бог, Който се грижи за подобрението на всички негови семейства; и тия начала са всадени във вашата душа. Във възраждането на народите умът и сърцето трябва да вървят успоредно, Любовта и Добродетелта взаимно, силата и разумът наедно да ръководят и управляват пътя на техните добри стремления. Вън от тия условия всичко е изгубено за тях безвъзвратно. Затова е необходимо да се спрете и обмислите положението си, в което се намирате, за да избегнете общото разрушение, което виси вече над главите на всички ви.

Аз пристигам в тоя развратен свят в минута, важна да упражня нужното влияние, да ви отвърна от тоя пагубен път, в който народите по земята са се втурнали да следват безразсъдно. Знайте, в случай че отхвърлите моите благи съвети и се възпротивите на моите Божествени диктувания, които ви давам, защото сте близки на сърцето Ми, то ще употребя и други мерки, много по-лошави, с които съм натоварен да приложа в замяна на вашето непослушание на светите Божии заповеди. Вие сте под мое покровителство и съм длъжен да ви ръководя и възпитавам в Словото на Истината. Аз съм ваш хранител и върховен водител в Небесните лико-

ве. Когато встъпих да ви взема под своя охрана, Аз предвиждах всичките мъчнотии, които времето щеше да ми създаде до где ви изведа в безопасно място. Аз знаех колко препятствия, колко несполуки щяха да ме посрещнат с вас наедно в тая велика борба, но моят дух не отстъпи своето намерение. Моята любов за вас ми продиктува свято задължение и Аз встъпих напред да ви взема под моята върховна охрана. В това отдалечено минало вашият дух не притежаваше никаква красота, която да ме привлече да ви обичам. Вие бяхте отвратителни на глед и който ви погледнеше, се отвращаваше от грубото ви сърце. За тоя ви лош недостатък Аз не ви отхвърлих, нито ви презрях за грубата външност, с която беше облечена вашата душа, но ви възлюбих напълно с благия си дух, който се завзе да проникне и намери някоя Божествена добродетел, някоя благородна черта във вашата душа, та да може да я обработи и оплодотвори, за да принесе плод изобилно и да създаде у вас поведение чисто, свято и възвишено, за да ви удостои да влезнете в рода на първите народи, които Бог на Силите е избрал да извършат вечната Му и свята воля. Днес вече настава да се реши главната съдба на тоя покварен свят, в който Небето иде да извърши един коренен и велик преврат и то скоро в Новия век, който приближава да отбележи нови страници по лицето на земята. За това желая да ви подготвя, защото сте останали надире поради вашите настоящи престъпления и минали народни грехове, за които безбройни жертви и страдания бяха нуждни да пренесете до где да се измие и очисти вашата отвратителна гнусота, с която раздразнихте Бога, та отвърна лицето Си от вас и ви остави под тежкия вековен изпит, за да познаете и се разкаете за греховете си, които разкъсаха святите връзки на Любовта Му. Но Бог се вечно не гневи; Милостта Му е в род и род, благостта Му пребъдва винаги с тези, които Го любят и благословението Му не се оттегля. Той ви ръководи през всичките тъмни времена с крепка десница и окото Му бдя за вас, когато преминавахте през опасните пътища на този

свят. В това – Аз, Вашият Върховен Покровител, имаше да полагам големи усилия и жертви, да поправя вашето минало, да ви възпитам и облека в хубостта на Вечното, което ви е отредено. За това благоволих да извикам отдалеч, от край небесата, двамата братя, светила на славянский род и да им връча Словото на Истината и Словото на Живота, да ви го донесат и да ви научат пътя Ми, по който да възлезете във Вечната Виделина, в която обитавам; Виделината на живота, която ви проводих да пребъдите в нея, която светът не прие, но я отхвърли и предаде помазаника Ми на завета, Исуса, на поругание и смърт, защото делата на тоя род бяха лукави. Но престъпниците на завета Ми приеха заплата за своите беззакония и от нине всичко се прекратява. Правдата е вечна, Отец ми е неизменяем, делата Му са неотложими, вий сте Мой народ. Господ потърси дом за Себе си и изборът Му падна в славянското доморoдие, което Небето възлюби за неговата Божествена добродетел. Затова ви пратих двамата Мои служители да ви донесат радостната вест да напуснете мрака на тъмните езически богове. И биде радост голяма в световете на Виделината, кога Бог положи печата на великото Си име на вази и вложи Духа Си в сърдцето ви и завет вечен. И явих се на тогавашния ви царствуващ Господар и му известих Волята на Небето да приеме пратениците Ми на Новия завет и той ми послуша гласа и се удостои пред Мене да стане родоначалник на духовното ваше възраждание. И казвам ви, че не се е раждал в дома славянски от него по-смирен и по-чистосърдечен Господар, който с непоколебима вяра прие даденото обещание, подобно Аврааму, който не пожали сина си, но го принесе жертва жива Богу, така се подвиза благоугодно вашият началник и баща на славянския род, който даде очите на първородния си в жертва благоприятна, дар избран Господу, в знак на неизменна вярност Нему. И от този ден се извърши призванието ви от Бога на Силите, Който съизволи в Своята неизмерима мъдрост да прослави с вас наедно всичкото славянство, в което Господ Всесилний пребъдва и на което

отрежда да заеме най-първо място в Неговото Царство, което встъпва вече в своята сила в тоя страдующ свят. Разберете неизменяемата Истина, че въздиганието на славянския род е въздигание необходимо за всички, което Бог сам върши за своя избраник, Вожда на Спасението, Който скоро ще се яви помежду ви в пълната своя Слава и Сила, да възстанови вечното Царство на Мира, Царството Божие на Земята. И който оспорва вашето първенство от нине, казва сам Господ, оспорва Моето, понеже имам власт да дам Моето комуто искам и ако Аз давам от добрата Си воля, кой е този, който ще Ми се възпротиви и Ми каже що върша? Онзи, който се осмелява, нека излезе и опита силите си и ще види. Аз съм Един и думата Ми е неизменяема и съм верен и истинен във всичките Си пътища. Словото Ми е неуспоримо. Господ ви е ръководител. Той ви е жених, Който изпраща даровете Си, Който ви се радва като младоженец за Любовта, която сте приели с верност от Него, Който е Цар над царете и Господар на господарите. Ето затова ида от предвечните обиталища да ви подбудя на добър и свят живот, да ви предохраня да не съгрешите изново против върховната воля на Небето и ви отхвърли както в миналото, когато с беззаконията си дотегнахте на Бога и Той ви остави да паднете под ръцете на вашите врагове, които дойдоха отдалеч да ви накажат за престъпленията и да изпълнят волята на Върховния Съдия над вази. Но в тогавашното ваше падение Аз ви подкрепих с Любовта Си, понеже не бяхте съвършено отхвърлени от лицето на Този, който ви беше избрал. И в дълговечното робство постоянно ви ръководих в пътя на търпение и смирение и ви учех да изправите живота си, да съзнаете греховете си, да се разкаете и обърнете с всичкото си сърдце към Господа Бога вашего, с Когото сте съединени с брачни връзки на чист и непорочен живот. И във всичките ви страдания и изпити Аз ви подкрепях с Моята ръка и ви придавах сила и мощ на духа да не отпаднете съвсем духом и се изгубите в тинята на отчаянието. И с всички сили, които разполагам, завзех се да създам у вас душа чиста

и непорочна, с поведение Божествено. И в края на вашия дълговековен изпит, когато Небето реши по Висше усмотрение на Божия промисъл да ви избави от тежкото робство, Аз бях първият, който се явих да се застъпя да ви освободя, като предполагах, че ще се възползувате от дадената благодат да поправите миналото; но вие злоупотребихте с даровете на свободата. Обаче Аз почнах освобождението ви, като турих в действие всичките си мощни сили да работят навсякъде за постигание и осъществяване на великата мисъл, която има да завърша в най-кратко време, което чака Моята върховна заповед, но вашите раздори, вашият новоразвратен живот, възпират святата мисъл, която имам на сърдце за вашето добро и доброто на целия род человечески; но всичко си има своите граници, това трябва да знаете. През тия последни години на новопочналия ви живот съм ви роководил безопасно до тая минута и съм полагал на-големите усилия да ви опазя от много опасни злини. Въздайте хвала Богу, че Аз не съм от тия, които се побеждават. Дойде време и сега е, когато ще опитате Силата Ми и ще познаете, че Аз съм Бог, Който се не лъже, но вие сте народ своенравен, който не съзира къде се крие неговото добро.

Слабата черта на душата ви е общото разединение и разногласие, което спъва свято дело на славянския род, но верен съм в делото на Този, Който Ме е проводил. За Него няма препятствие, няма мъчнотии, волята Му е воля вечна и непреклонна и все, що е рекъл, ще бъде, но не във вашите дни, ако се повърнете назад, както израилският народ в пустинята, и ще оставите костите си, както тях за вашето малодушие и общо неверие. Но новото поколение, което сам Бог на Силите ще повдигне, ще осъществи Неговите възнамерения, предопределени да се изпълнят. Можете да ускорите и затрудните вървежа на вашето дело, ако се вдадете на разпуснатия живот на покварените народи и това Ме прави повече да бодърствувам за вази, да не би изново да се повърнете и паднете в примката на лукавия, което падение ще ви

коствува живота. Това Ме принуди да сляза от горе помежду ви, да се застъпя изново, да изгладя и премахна адската омраза с братския вам род, който е положил за вази безброй человечески жертви; той е свята Русия, на която Бог е отредил велико бъдеще, да изпълни волята Му за ваша слава и славата на Неговото Царство. Ще приемете от нея дан като Мелхиседек от Авраама, когото и благослови. Днешната сила и слава я вам дължи, такива са Божествените наредби; един сее, друг жъне, в края всички ще участвуват в Божието благо. Днес адската злоба се отстранява, ходът на работите взема друг вид, адските сили отстъпват в първите сили на бойното поле, нарушителите на Божия мир ще бъдат наказани навсякъде и правдата Му ще се възстанови на Земята. Царството, което ще да възстановя, не е царство на омраза, но на Любов; подигнете очите си и вижте, че светът е узряла жетва. В скоро време ще заверя верността на моите Божествени думи. Още един велик подвиг и всички сърдца ще треперят и мъдруванията на света ще престанат веднъж за всякога. Небето, в знак на своето благоволение, ви е дало един свят залог на велика милост и Любов, който се пази помежду ви от този ден, в който е даден отговорът, започва вашето изкупление и ви предупреждавам да пазите това, което градя, да го не съборите, защото е свято, и ако се опитате да светотатствувате, три злини ще ви допусна; глад, мор и разорение и няма да ви пощадя, но ще се съдя с вас и ще помните винаги, че Бог е говорил. Пазете думите Ми. В тоя Залог, който съм ви поверил, почива бъдещето ви, той е скрижалът на дома ви, надежда и живот за рода ви. Слушай ме, доме славянски, да сте ми свидетели, че съм ви говорил.

Обръщам се към вас сега, мои служители, водители, учители и към вас книжници, фарисеи и лицемери, и ви заповядвам да не развращавате народа Ми, който съм ви поверил. Престанете от лошите си пътища, време е за вази да поразмислите, водете народа ми в пътя на Истината и не го зазблуждавайте, помагайте на беззащитните в теготите им и не оскърбявай-

те бедните. Напуснете беззаконието, отхвърлете неправдата, оставете развращението, защото Бог не може да гледа на това отвратително дело, което се върши пред Него навсякъде. Търпението Му е вън от границите си, повикан съм да туря край на неизцелимо зло. Поразмислете догде е време, иде час и сега е, когато ще бъде късно да ме търсите, мислете неверието, което ви е обхванало, самоволно не ще ви принесе никое добро. Ето, вторий път ида от кат сте станали мой народ, за да видя със собственото си око какви сте на глед, как живеете и духът Ми е трогнат от печалната картина. За оплакване сте вие, над които пожертвувах всичко придобито; живот, слава и чест, сте злоупотребили с Моята доброта и Моята Любов.

Пред лицето Ми стоят множество нещастни ваши братя и сестри, изнасилени и ограбени от самите вас. Идете при тях и им изповядайте прегрешенията си и направете мир всякой с ближния си. Този ден, който ида да ви се открия в Моята пълна слава, искам да е ден на радост, а не на скръб, ден, посветен Богу Моему.

Аз съм Елохим
Ангел на завета Господен

Съобщено на 8 октомврий 1898 година
Варна, България

НЯКОЛКО ИЗРЕЧЕНИЯ КЪМ СЪПЪТСТВАЩИТЕ „ПРИЗИВА“ СЪБИТИЯ

Обстоятелствата налагат да се направи още едно издание (вероятно няма да е последно) на „Призива“ към българския народ и славянството от Учителя Беинса Дуно.

Издателските къщи, направили това, досега прилагат към него и исторически справки, които са от части верни и непълни. Към това издание ще допълним неизвестното до сега.

И така в осмия ден от месец октомври на 1898 година в църквата „Св. Димитър“ на гр. Варна Учителят изнася публично лекцията известна със заглавието си: „Призив към народа ми български – синове на семейството славянско.“

Може би някои ще се притеснят, че това е станало в църква. А обяснението е просто. Тогава е нямало такива зали, като съвременните, където това би станало естествено. И друго, физическият баща на Учителя е бил свещеник във Варна и властваща фигура в този край. Религиозните власти още не са знаели нищо за дейността на Учителя и по-лесно от това не е било църковното здание да послужи за зала в днешния смисъл на думата. Намерението на Учителя е било „Призванието“ да стане достъпно за широка аудитория. А коя е била тази аудитория? – Ясно е, че не са били само преките слушатели. Заглавието подсказва недвусмислено към кого се обръща Той. Но не само към българския народ е обръщението. Почти в края на „Призива“ обръщението е актуализирано: "Обръщам се към вас сега, мои служители, водители и учители, и към вас книжници, фарисеи и лицемери..." Текстът е ясен. Разяснения не са необходими.

И както е известно вече, цялата предпечатна подготовка е била извършена акуратно. Оставало самото отпечатване. Това обаче не станало. Учителят се разпоредил да се спре отпечатването. Причините не са известни на нас, защото не ги е казал на никого. Листовете за коригиране обаче останали.

За тях Учителят дал указания да се съхраняват от учениците Пеньо Киров и Тодор Стоименов. Като заръката Му е била да не ги правят известни на никого. Така и станало до известно време. В гр. Бургас от екземпляра на Пеньо Киров се е възползвал Минчо Сотиров и си направил препис. В София Тодор Стоименов дал на всеизвестния тогава ученик на Учителя Дядо Благо да си направи препис и да го пази в строга тайна. Дядо Благо изпълнявал заръката точно. Така пазителите на тайната станали четирима. Какво става по-нататък?

С дядо Благо голям приятел бил друг ученик на Учителя – Иван Антонов, също известен всред приятелите. Те често си гостували. Тук в скоби трябва да кажа няколко думи за дядо Благо. Първо – това е негов псевдоним. Истинското му име е Стоян Русев. Той е основателят на известното детско списание "Славейче". Може да се каже, че той е любимият ученик на Учителя. Откъде знаем това? Ето откъде: Когато дядо Благо си заминава за другия свят, Учителят държи две беседи за него. И за да не съм голословен ето какво ще прочетем за дядо Благо, казано от Учителя в томчето "Божественият импулс" от Общия окултен клас в лекцията, държана на 19 януари 1938 година на стр. 298: "Дядо Благо си отишъл. Къде е отишъл дядо Благо?" Кой Благо е отишъл? Казвате отишъл в онзи свят. Занесоха го на гробища. Някой казват на Орландовци. Отишло тялото на Орландовци. Но онзи Благо, той е на друго място. Понеже замина, не можах да направя нещо. Затуй в неделя проповядвах две беседи. Бяха за Благо. Понеже го обичах, запалих му две свещи. Като замина, като върви през тъмната зона, да му светят. Да върви там да му светят." Край на цитата. (Двете свещи – това са двете беседи.)

Един ден Иван Антонов гостувал на дядо Благо. Посред раздумката им, дошли да навестят дядо Благо други гости. Когато дядо Благо ги видял през прозореца не изпитал желание да се разговаря с тях. Затова казал на Иван Антонов: "Дете, ти стой тук, а аз ще ги посрещна в другата стая и елегантно ще ги помоля да си ходят." Така и станало. Но докато Иван Антонов чакал

дядо Благо да си свърши дипломатическата задача с неканените гости, решил да си използва времето, като прегледа библиотеката. Разглеждайки я в едно от томчетата намерил между страниците, скътан там на тайно място препис от "Призива". Изненадал се. Не знаел дотогава за неговото съществуване. Учудил се и на това, че дядо Благо не му е казал нищо до сега за тая ценност. Реакцията му била не до там коректна. Сложил "Призива" в джоба си и върнал томчето с беседи на мястото му. След сцената с гостите Иван Антонов побързал да си отиде. Всеки би се досетил, че е последвал нов препис на "Призива". Така и станало. Понеже бил много близък със стенографките, те свършили тая работа на професионално ниво. След ново гостуване на Иван Антонов у дядо Благо "Оригиналът" бил поставен на мястото му. "Но шило в торба не стои", казва поговорката. Така и "Призива" започнал да се размножава и тайната да се пази колективно. В един момент Тодор Стоименов и дядо Благо разбрали, че те не са единствените пазачи на тайната. В разговор помежду си даже им преминала мисълта да се усъмнят един друг в нарушение на поетото задължение. Дядо Благо разкрил мъката си пред Иван Антонов, като му разказал всичко. Сега вече Иван Антонов разбрал, че не е постъпил правилно. Признал на дядо Благо за некоректната си постъпка и като ученик в школата, който не се страхува да си признае грешката, а напротив - е готов да я изправи, отишъл при Учителя и Му разказал всичко. А какво направил Той? Ами, постъпил като благ баща. Усмихнал се добродушно и казал приблизително с тих и благ глас: „Рекох, нека да го четат."

Така „Призива" излязъл от своята апокрифност още по времето на Учителя, когато е бил на Земята. Днес може да се ползваме от казаната истина в него без да се притесняваме, че сме нарушили първоначалната повеля на Учителя да не се разпространява. Сега нека всеки, който желае, да го проучва и да се ползва разумно от казаните там Слова. Пожелавам Ви го.

Тодор Ковачев

ЗА ЗАПИСКИ

КНИГИТЕ НА НОВИЯ СВЯТ
ХОРАТА НА НОВИЯ СВЯТ
И СРЕЩИТЕ С ТЯХ

„Добрият живот се заключава в служене на Бога."

02 / 987 87 30

janua98.bg@gmail.com

www.janua-98.com

Издателска къща "Жануа'98"

Всички книги можете да купите с отстъпка на сайта ни www.janua-98.com и в издателството на адрес:
София, пл. „П. Р. Славейков" 11, ет. 5, офис 17
Фотография на корицата: Весела Маринова